

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Qualis certitudo sit necessaria de morte prioris Conjugis, ut possit superstes Conjux licitè ad alias nuptias transire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

tionem, nullum est, erit & illud nullum, & copula taliter extorta fornicaria.

SECTIO V.

De Unitate & indissolubilitate Matrimonij.

§. I.

An Matrimonium sit necessario unius viri cum una femina, & an, ac quo jure polygamia sit prohibita?

Successive plura matrimonia contrahere, & mortuam priore conjugem, aliam ducere, semper licitum fuit, i. ad Corinth. 7. Simul tamen ut vir unus plures habeat uxores, est contra primam institutionem Matrimonij, & jure naturæ nullum, nisi Divina dispensatio interveniat, prout probatur ex c. 2. Genes. & notat etiam Pontifex in c. Gaudemus 8. de divort. cum hæc pluralitas, saltem secundario fini Matrimonij pacificæ scilicet conjugum cohabitationi, & gubernationi domesticæ &c. adversetur.

Polygamia autem unius uxoris cum pluribus viris, aded juri naturæ, etiam contra primarium finem matrimonij, quoad proles generationem, contraria est, ut nunquam permittitur legatur (quamvis probabilis sit, quod etiam hæc polygamia per absolutam DEI Potentiam, concedi possit) unius verò viri cum pluribus uxoribus polygamia, olim quidem, in veteri testamento, ex dispensatione Divina licita fuit aliqui-

bus, hodie tamen in novo testamento, de hac etiam polygamia, & dispensatione nihil scimus, cum ad primam suam institutionem matrimonium vocatum sit, & unam Christi unica conjunctionem significat.

§. II.

Qualis certitudo sit necessaria morte prioris conjugis, ut possit alteri conjugis licite ad alium prius transire.

Non sufficere moralem tantum probabilitatem, sed requirendam certitudinem de morte alterius, ut superstes ad secundum vota transire possit ex c. in presens 17. h. 1. & c. 2. de secundis nuptiis patet. Certitudo ad secunda vota transire non licet, nisi certus sit aliquis (saltem moraliter) in rebus humanis committere non haberi non solet, quam certitudo non ad plurima licite agenda de morte alterius, diuturna autem absentia, & tertius conjugis, vitam quidem illam probabilem reddat, & probabilem faciat, non verò certam, conditio prioris etiam vinculi ad mortem alterius indissolubilis obligatio, cessari non potest soluta, ut ad vota transire liceat, sed manet illa in possessione, ita ut non liceat ab obligatione recedere. Et quamvis Quoniam s. s. si autem, si licet non presumptioem, ut permitti possit conjugii superstiti alterum Matrimonium inire, videatur tamen textus hic aliquibus

In posterioribus juribus magis declaratus, vel etiam correctus (quod certissimum est, de correctione Juris Civilis ex diuturna v. g. annorum absentia, mortem præsumentis, & ad secunda vota transitum concedentis) vel de casu quodam loqui, ubi tantum præjudicium non inferitur, si ad alia vota conceditur transitus. Quando autem moralis certitudo habeatur, si testes sufficientes de visu deponentes non adsint, ex pluribus circumstantiis à prudenti judicio Judicis Ecclesiastici dependet, & desumi potest.

§. III.

An & quo jure Matrimonium sit indissolubile?

Matrimonium semel legitime contractum indissolubile esse quoad vinculum, non quidem jure naturæ, sed jure naturali Divino, probatur etiam ex c. *Unico de voto in 6. & ex Trident. sess. 24. de sacram. Matrimon. & ex Evangelista Matthæo, 19.* exigente hanc indissolubilitatem, non tantum prolis generatione, sed vel maxime bonâ prolis educatione; omnimodam tamen indissolubilitatem consummati Matrimonij inter fideles baptizatos, præceptum Christi etiam probat, prohibentis *Matth. 19.* ne separet homo, quod DEUS conjunxit, & *Marci 10. v. 11.* absolute dicentis, adulterium committere, qui dimiserit uxorem, & aliam duxerit.

✠(O)S

§. IV.

An & quibus modis dissolvatur Matrimonium ratum, & non consummatum.

Quod per professionem religiosam dissolvatur etiam quoad vinculum, ratum Matrimonium, nondum tamen consummatum, ex *Tit. 32. prioris Libri Decret.* patet; quod autem per dispensationem Pontificis matrimonium ratum, nondum consummatum, inter fideles dissolvi quoad vinculum possit, negant quidem multi, plures tamen, & communior affirmat, & ex praxi, ac factis Summorum Pontificum probatur, tum quod Matrimonium ratum non omnimodam insolubilitatem Christi cum Ecclesia significet, sed Christi cum anima tantum fidei, quæ sæpius per peccatum dissolvitur; prout habetur ex c. *1. Debitum 5. de bigam. non ordinand.* tum quod indirecta in jure Divino dispensandi potestas videatur Pontifici necessaria ob bonum totius Ecclesiæ.

SECTIO VI.

De Impedimentis Matrimonij.

§. I.

De Impedimentis Matrimonij in genere.

Impedimenta Matrimonij sunt in duplici differentia, alia dicuntur impedientia tantum, quæ impediunt, quo minus licitè, non tamen quo minus valide

00003

lidè